

Een stukje voor Inah

*Een warm onthaal, humor, bevlogenheid en liefde voor het kind. Dat zijn de eerste woorden die bij me opkomen als ik terug denk aan Inah en de wijze waarop ze vormgeeft aan de **opvoedingsbespiegelingen**. Naar mij als ouder toe heb ik veel vertrouwen en respect ervaren; vertrouwen in mij en mijn partner, als ouders en vertrouwen in het wezen van ons kind. Inah weet je te wijzen op de positieve kanten van gedrag dat je soms als lastig ervaart, of je de behoefte af te vragen, of beter; aan je kind zelf te vragen, die achter het gedrag schuilgaat.*

Inah houdt de bespiegelingen licht al valt er natuurlijk ook weleens een traan. Samen genieten met je kind, daar gaat het om!

Voordat onze zoon werd geboren las ik eens in een boekje een gedicht van Kahlil Gibran:

En een vrouw die een baby tegen haar borst hield, zei: 'Vertel ons over de kinderen.'

En hij zei:

'Jullie kinderen zijn jullie kinderen niet.

Zij zijn de zonen en dochters van het verlangen van het Leven naar zichzelf.

Ze komen via jullie, maar niet van jullie.

Je mag ze je liefde geven, maar niet je gedachten.

Want ze hebben hun eigen gedachten.

Je mag hun lichaam huisvesten maar niet hun ziel,

want hun ziel woont in het huis van de toekomst, dat je niet kunt bezoeken, zelfs niet in je dromen.

Je mag ernaar streven te worden zoals zij, maar probeer hen niet te maken zoals jijzelf.

Want het leven gaat niet achteruit en heeft geen geduld met gisteren.

Jullie zijn de bogen waaruit jullie kinderen als levende pijlen worden afgeschoten.

De boogschutter ziet het doel op het pad van het oneindige en buigt je opdat Zijn pijlen snel en ver mogen gaan.

Wees blij dat je in de hand van de boogschutter wordt gebogen;

Want hij houdt evenveel van de pijl die naar voren schiet als van de stabiele boog.'

Een prachtig gedicht, dat voor mijn gevoel past bij de bespiegelingen zoals ik/wij ze ervaren hebben.

Inah, nogmaals dank voor je vertrouwen, kunde en respect.